

ОРЛИН КРУМОВ
ОТ ДРУГАТА СТРАНА НА
КЪЛБОТО

chitanka.info

Къде да се скрия от този подлец, къде да се дяна, че да не ме открие? Защото с него — само неприятности!

Сутрин, будилникът звъни, а Той натиска копчето и ми шепне:

— Я поспи, има още време.

Обръщам се на другата страна, унасям се и докато се усетя, вече съм закъснял за работа.

И в службата не ме оставят на мира. Ето сега, седя пред отвореното чекмедже и съзерцавам полегналата върху книжата бутилка коняк.

— Да ударим по глътка — предлага Той. — Иначе, цял ден все за това ще мислиш.

Какво да му мисля, грабвам бутилката и лисвам петдесет грама в гърлото си. Пред очите ми нещо се размива, после постепенно придобива формата на глава, надничаша през вратата. Главата на шефа, който е заклет трезвеник.

Добре се наредих, минава ми през ум и пускам една ругатня по адрес на моя Съветник. Хуквам към съседната стая с надеждата да се скрия от Него. А там, една колежа се е навела и подрежда някакви папки върху бюрото си.

— Искат ли да я плеснеш отзад, нали? — провокира ме Онзи. — Опитай, това ще й хареса!

Протягам ръка към закръглените форми пред мен и...

От плесницата, бузата ми пламва, ушите ми пицят, сякаш съм сменил надморското равнище.

Връщам се обратно в кабинета си и заключвам вратата след себе си. За моя изненада, Той надниква иззад пердето, сетне с мазен глас ми казва:

— Докато си играеш на криеница с мен, един от колегите си уреди командировка в чужбина...

После ме успокоява, че може аз да замина вместо колегата, стига да напиша едно сведение.

— Донос? — веднага се сещам.

Той кимва, след което ми подава лист и писалка. Диктува гладко, с познаване на нещата. Не му е за първи път.

Така и стана — вместо колегата, заминавам аз. И ето, стоя на летището стиснал здраво куфара. До мен, Онзи също се кани да пътува.

— Не! — отсичам аз. — Този път без теб!

— Пак ли бягаш? — залива се от смях Той. — Че кой до днес, е избягал от мен?

Обясних му, че това е краят. Самолети има във всички посоки — Той ще потегли право на Изток, а аз на Запад. Така ще се разделим.

Изчаках самолета му да се изгуби в облаците и с облекчение се отпуснах на седалката си. Беше време за моя полет, в противоположната посока.

Но после...

После се оказа, че Земята е кръгла. Срецнах Характера си от другата страна на кълбото!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.